

§ 9. Undervisningsministeren fastsætter nærmere regler om

- a) undervisningen til højere forberedelseseksamen, herunder om de enkelte fags indhold og omfang,
- b) afholdelse af denne eksamen og fordringerne i de enkelte fag ved eksamen,
- c) karaktergivning og censur.

Stk. 2. Regler efter stk. 1 fastsættes i det omfang, hvori de berører grundlaget for læreruddannelsen, efter forhandling med det

i lov om uddannelse af lærere til folkeskolen omhandlede seminarieråd.

§ 10. Loven træder i kraft den 1. august 1967.

Stk. 2. Højere forberedelseseksamen afholdes første gang i foråret 1969. Undervisningsministeren kan dog bestemme, at eksamen afholdes tidligere.

§ 11. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Bemærkninger til lovforslaget.

A. Almindelige bemærkninger.

1. I marts 1965 afgav det udvalg, som var nedsat af undervisningsministeriet til at overveje den fremtidige læreruddannelse, en betænkning, der indeholdt udkast til en lov om læreruddannelsen og derunder til lovbestemmelser om adgangsprøven til seminarierne og om adgangskursus.

I maj 1965 fremsatte undervisningsministeren et forslag til lov om uddannelse af lærere til folkeskolen med henblik på genfremsættelse i folketingssamlingen 1965-66. Reglerne om adgangsprøven var stort set de samme som i læreruddannelsesudvalgets lovudkast, men den af udvalget foreslåede bestemmelse om adgangskursus („Forberedelse til adgangsprøven finder sted ved et 2-årigt kursus på et seminarium eller på anden måde“) blev udeladt af lovforslaget. I bemærkningerne oplystes det, at der ville blive fremsat et særligt lovforslag om adgangskursus samtidig med, at lovforslaget om læreruddannelsen blev genfremsat.

2. Hovedgrunden til, at bestemmelser om adgangskursus blev henskudt til en særlig lov, er, at man ikke anser det for rigtigt, at denne undervisning, der i overensstemmelse med læreruddannelsesudvalgets forslag tænkes at skulle være almen, knyttes begrebsmæssigt så fast til læreruddannelsen, at den i praksis vil være uanvendelig andre steder end på seminarierne. Man anser det for meget vigtigt, at dette kursus får en sådan placering i undervisningssystemet, at dets elever kan vælge mellem flere uddannelsesveje, og at ingen, der har fulgt det i den hensigt at blive lærer, men som ændrer sit erhvervsvalg eller ikke kan få plads på et seminarium, er afskåret fra at få sin foruddannelse anerkendt noget andet sted.

I den debat om læreruddannelsen, der er fulgt efter betænkningens offentliggørelse og fremsættel-

sen af lovforslaget i maj 1965, er der fra mange sider peget på det ønskelige i, at foruddannelsen til seminarierne ikke bliver et blindspor.

Læreruddannelsesudvalget har for sit vedkommende ud fra den samme tanke foreslået, at adgangsprøven skal give ret til at tage studentereksamen ved tillægsprøver i et begrænset antal fag, og at kravene ved tillægsprøverne tilrettelægges sådan, at de kan dækkes af et 1-årigt supplerende kursus.

Undervisningsministeriet finder det herudover helt nødvendigt, at denne foruddannelse — højere forberedelseseksamen — akcepteres i sig selv som direkte anvendelig, måske i visse grene af erhvervslivet, men i hvert fald — eventuelt med en mindre tillem্পning eller et kortere supplerende kursus — i en række andre videregående uddannelser. For at opnå dette vil man optage forhandlinger med en række uddannelsesområder dels med henblik på anerkendelse af højere forberedelseseksamen som grundlag for videregående uddannelser i deres nuværende udformning, dels for at sikre, at højere forberedelseseksamen tages i betragtning ved alle fremtidige overvejelser om ændring af sådanne uddannelser eller indretning af nye videregående uddannelser.

3. Medens læreruddannelsesudvalget overvejende byggede sit forslag med hensyn til foruddannelsen op omkring adgangsprøven, har man fundet det rigtigst i nærværende lovforslag i højere grad at lægge vægten på undervisningen som et forbindende uddannelsesled mellem skoleuddannelserne og de videregående uddannelser. Samtidig oprettholder man fuldt ud den af udvalget foreslåede ordning, hvorefter enhver kan indstille sig til prøven (eksamen), uanset om han har fulgt den særligt indrettede undervisning.